

OAMENII ÎȘI CER DREPTURILE

În interiorul ziarului: relatări de la două manifestații care au avut loc în Sibiu
Foto: Fred NUSS

ȚĂRANII

Veneau de departe și mergeau către nemurirea noastră. Sfinși, călcând apăsat pământul care era al lor și căruia îi dăduseră numele de ȚARA. Și pentru că ei erau țara, samavolnică dictatură și-a propus să-i distrugă, să-i facă una cu pământul. Plan diabolic. Intenție dementă. Nici un alt dictator pină la el nu și-a propus un asemenea scop: distrugerea propriului popor, distrugerea izvoarelor renașterii poporului român. Intii le-a luat pământul și i-a lăsat goi. Pe ei care apăraseră țara veacuri la rind. Pentru că o simțeau a lor. Nu doar pentru că era a lor. Apoi, întinzându-le o coajă de franzelă, a început să-i ademenească, pe cei tineri și în putere mai ales, către oraș. Și i-a întemnițat în cămine de

EDITORIALUL ZILEI

nefamiliști și-n blocuri, dezrădăcinându-i, despărțându-i de rădăcina care-i hrănește pină atunci: satul. Iar pe alții, poate mai numeroși, i-a făcut navetiști. În sate, la lucrul pământului care nu mai era al lor, au rămas bătrînii și femeile.

Așa au început să dispară datinile noastre cele sfinte, așa a început să dispară spiritualitatea satului, care se manifestase pină atunci și-n sărbători și-n zile de lucru cu aceeași dezinvoltură. Așa a început țărănul să urască pământul și vitele. Pășunile satului fuseseră preschimbate în holde și țărănul cel bătrîn lăcrima amintindu-și de iarba care creștea pe ele, de vitele pe care el le îngrijea pentru ca cei de la oraș să aibă carne. Așa au început să dispară țărani. Nu renunțind la îmbrăcămintea lor tradițională, ci uzurpați cu de-a sila din drepturile lor veșnice. Așa se face că satele au rămas fără țărani. Așa se face că pământul a rămas fără țărani. Așa se face că țara a început să-și numere țărani pe degete. Invelți într-o fastuoasă ipocrizie, țărani erau purtați pe la simulacre de congrese unde erau obligați să voteze propria lor piere.

Astăzi, țărani au început să redevină ceea ce au fost odată. Pentru că, sintem convinși, ca urmare a decretului apărut, mulți navetiști vor renunța la fabrică în folosul pământului care-i așteaptă de atita amar de ani. În folosul pământului care aburea, plingind parcă, cînd trenurile îi duceau către orașul care-i primea ca pe niște instrăinați ce erau. Țărani pot redeveni ceea ce au fost. Apa vie a poporului nostru. Miezul spiritualității noastre. Și, pentru că poetul n-a mințit niciodată, ei pot readuce veșnicia în sat, acolo unde-i este locul.

Dacă pământul va fi al țărănilor, țărani vor fi ai țării și țara, bucurîndu-se va fi cu adevărat a noastră, a tuturor.

TRIBUNA

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVI,
nr. 40
Simbătă,
10 februarie
1990
4 pagini
50 bani

ÎNSEMNUȚUL NOBIL AL TRIBUNEI

În drum spre casă, pregătit să mă îmbăt cu vorba veselă și iubăreată a oltenilor, — „casa mea” fi-va de-a pururi cea a copilăriei mele, de la Călimănești — coboram, așa cum cobor de vreo douăzeci de ani în gara din Sibiu pentru a lua de la chioșc Tribuna, ziarul cu același nume ca și săptămînalul de cultură de la Cluj, Tribuna, unde lucrez. Un secret sentiment de fraternitate cu ziaristii din Sibiu, pornește în sufletul meu de la același „cap de gazetă”. Amîndouă publicațiile, și cea din Sibiu, și cea din Cluj, răspîndesc slova românească în Însingera Transilvanie și în toată Țara. Iată ce mă îndeamnă mereu să caut acest ziar. Noua lui liberă înfățișare este tot atît de emoționantă și de adevărată ca și prima sa apariție din 1884. Ioan Slavici dîndu-i naștere a făcut-o în numele sfînteii noastre limbi române. Tribuna, semn al triumfului cuvîntului românesc! Vivat, crescat, floreat!

Tudor Dumitru SAVU

Produsele sibiene în magazinele sibiene

În procesul complex al reconstrucției economice, se pune problema unei noi opțiuni privind producția și destinația acesteia. Industria este chemată să asigure mărfurile necesare fondului pieții, cele pentru satisfacerea cerințelor populației. Acest lucru nu înseamnă o renunțare la export, ci evitarea creării de stocuri de produse necomandate și, totodată, folosirea eficientă a capacităților existente.

Pe această linie, începînd cu luna trecută, au acționat și unele întreprinderi din județul nostru. Dar să vedem ce mărfuri produse de industria sibiiană au ajuns în comerțul sibiian. **TESĂTURI:** 500 m.p. covor plușat, 800 m.l. postav, 400 pături („Textila” Cisnădie); 4800 m.p. mochetă, 100 pături și 200 m.l. cerșă („Dumbrava” Sibiu); 3500 m.l., stufe pentru pardesie și costume bărbătești („Libertatea” Sibiu); 3000 m.p. covor „Moldova” și 600 pături („Progresul” Orlat); 5000 m.l. țesături imprimate din bumbac și tip bumbac („Tîrnava” Medias).

INCĂLȚĂMINTE: 2000 perechi pantofi bărbătești („13 Decembrie” Sibiu), 4000 perechi încălțăminte pentru bărbați și copii („8 Mai” Medias), 1200 perechi încălțăminte adulți („Coop.” „Gheata”).

TRICOTAJE: 65000 perechi dresuri (ciorapi-pantaloni) pentru femei,

4800 perechi ciorapi pentru copii și 16000 perechi ciorapi bumbac adulți („7 Noiembrie” Sibiu); 2100 tricotațe P.N.A. pentru adulți, 3100 pentru copii și 2000 articole lenjerie femei („Drapelul Roșu” Sibiu). De la „Florul Roșu” Tălmăciu, comerțul sibiian a beneficiat de 300 kg ață de cusut, 300 kg bumbac mercerizat și 460 kg ață lăcru manual. Întreprinderea de Mănuși și Ciorapi Agnita avea (la data documentării noastre) pregătite spre livrare mai multe articole — se aștepta ca I.C.R.T.I. să trimită mijlocul de transport necesar.

Iată ce se poate! Tot ceea ce s-a livrat comerțului sibiian în luna ianuarie a.c. este, de altfel, o parte din ce s-a livrat pe total fondului pieții. Aspectul să-l reținem ca un bun început. Însă, această apreciere la adresa industriei județului poate fi completată cu aceea că, cantitățile respective fiind și de o calitate mai bună s-au epuizat repede din rețeaua comercială, lipsa lor acută de pină acum se poate dovedi prin cererea pieții. De aceea, să nu ne rezumăm la o lungură cu apă pentru un „cazan aproape gol”, acțiunea fiind bine primită dacă va lua amploare în luna februarie și în continuare.

Constantin BOTA

Putea fi evitat masacrul de la Sibiu?

Iată o întrebare care-mi revine obsesiv în minte ori de cîte ori rememorez secvențe din zilele încrîncenate ale Revoluției din decembrie 1989, care-mi relevă un adevăr incontestabil — la Sibiu, 90 de ființe umane trecute în lumea celor drepiți și 172 de oameni cărora le-au fost înscrise pe trupuri însemnele acestei cumplită răscumpărări a dreptului la libertate, demnitate și democrație. Iată o întrebare generată, printre altele, de unele stări confuze de lucruri a-

opinia liberă

supra cărora doar timpul și cursul istoriei ne vor releva poate adevărul. Pină atunci, totul se rezumă la ipoteze și simple supoziții sau deducții mai mult sau mai puțin logice. Și totuși, avem datoria de a reflecta, de a-i refuza cugețului odihna, pentru ca acest popor, năpăstuit vreme de mai multe decenii, să nu mai aibă nicidecînd parte de asemenea tragedii. Dar să rememorăm unele detalii, parțial provenite din rechizitoriul și declarațiile prilejuite de audierea inculpatului Rotariu Iulian în timpul procesului desfășurat la Sibiu, prin care 7 foști ofițeri de miliție și securitate au fost deferiți justiției pentru complicitate la săvîrșirea infracțiunii de genocid, care ne-ar putea

oferi o pistă pentru a găsi răspuns la întrebarea enunțată.

● Fostul ministru de interne Postelnicu Tudor elaborase ordinul secret nr. 02603/1988, în al cărui articol 14 litera b se menționa că se organizează din timp intervenția pentru restabilirea ordinii și liniștii publice, ceea ce demonstrează preocuparea acestor organe de represiune pentru pregătirea din timp a măsurilor de înăbușire a revoltei poporului pentru libertate și pentru în-

lăturarea dictaturii ceaușiste. ● După teleconferința din 17 decembrie 1989, Nicu Ceaușescu, aflat în vîdită stare de ebrietate, a spus: tov. Dragomir, Radu și Rotariu să fiți pregătiți — se trage fără somn. ● Imediat după ce am venit la unitate (n.r. — după teleconferința menționată) am primit telefonul de la București din partea generalului Alexie care era secretar de stat la M.I., prin care se preciza să luăm măsurile ordonate de comandantul suprem, fără nici o altă explicație. ● După aceea a venit o radiogramă în numele ministrului Postelnicu ca să se introducă starea de necesitate în toate

(continuare în pag. a III-a)

Nicolae IVAN

Circ pentru ... TV color

Inițiativele d-lui Cornel Bucur, vicepreședintele Consiliului județean al F.S.N., cu privire la distribuirea televizoarelor color, s-au dovedit falimentare. Imaginea aceasta surprinsă ieri pe str. Xenopol, este relevantă. Noroc de intervenția unor oameni de bine care repară ce au stricat alții. Propunerile lor — în pagina a III-a a ziarului.

